

Urineverlies

Er bestaan twee vaak voorkomende vormen van urineverlies, te weten stress urine incontinentie(SUI) en urge incontinentie(UI). Uit onderzoeken blijkt dat 5% van alle Nederlanders een vorm van urineverlies ervaart. Een onderzoek bij vrouwen tussen de 45-70 jaar toont aan dat 50% enige tot een ernstige mate van urineverlies ervaart. Ook mannen kunnen te maken krijgen met urineverlies. Slechts 20% van de mensen met urineverlies zoekt daadwerkelijk hulp. Voor veel mensen betekent urineverlies een grote beperking in hun dagelijks leven.

Stress urine incontinentie

Van deze vorm van urineverlies wordt gesproken als iemand tijdens hoesten, lachen, tillen, activiteiten zoals rennen en springen urineverlies ervaart.

Urge- incontinentie

Van dit type urienverlies wordt gesproken als u het bij aandrang lastig vindt om op tijd het toilet te halen. Veel mensen met dit type urineverlies weten vaak precies waar ze de wc kunnen vinden.

Urineverlies ontstaat door een disfunctie van de bekkenbodemspier. Het kan zijn dat hij:

- Te slap is, waardoor hij niet kracht genoeg kan aanspannen
- Te gespannen is, waardoor hij al moe is op de moment dat u hem echt nodig heeft
- Een coördinatiestoornis, u weet niet goed hoe u de spier moet aanspannen
- Niet meer functioneert, vaak ten gevolge van een trauma of operatie, waardoor zenuw- of spierschade ontstaan is en u de spier niet meer aan kunt spannen.

Aan de hand van vragen en vragenlijsten probeert de bekkenfysiotherapeut te achterhalen om welk type urineverlies het gaat. Middels onderzoek kan de bekkenfysiotherapeut vervolgens achterhalen wat de oorzaak van het urineverlies is. Een bekkenfysiotherapeut is bevoegd om ook inwendig onderzoek te doen, zie ook de bijlage 'inwendig onderzoek'. Dit zal zij alleen met uw toestemming doen.

